

Ørneklubben DØF FYN

på ekskursion 16. Marts 2025 til

Gyldensteen Strand

Tekst: Børge Langkilde Rasmussen

Foto: Lisbeth Samsø Ravn & Mieke de Jonge

På en lidt kold og meget blæsende lørdag mødtes de 14 Ørneklubbørn til en ekskursion i naturreservatet Gyldensteen Strand ved Bogense.

Sidste besøg med Ørneklubben var for knap 3 år siden, så nu skulle det være en "forårstur". Dagen begyndte lidt overskyet, men inden frokost var det klaret op, og der var mange fugle at kigge på.

Første stop var på dæmningen lige før gården.

Her blev de grønne kikkerter og de store teleskoper hurtigt taget i brug.

Her blev set Hætte-, Storm- og Sølvmåge, Gråand, Knarand, Krikand, Pibeand, Taffeland Troidand, Spidsand og Blishøns

En Sølvhejre havde de fleste spottet på vej ud til mødepunktet, og her fra dæmningen så alle den store hvide fugl flyve omkring for et nyt sted at fouragere. Også nogle Lille Skallesluger var blevet spottet på vej ad dæmningen herud, og her kunne der tælles 8 eksemplarer af arten. Der blev også set Toppet Skallesluger, Skarver og Fiskehejrer samt Knopsvaner.

Det var en lidt kold omgang at stå stille, men børnene fandt hurtigt ud af, at man kunne få varmen ved at rutsje ned ad dæmningen eller lade sig trille hele vejen ned.

Indimellem var der tid til at lytte efter de små fugle. I krattet langs p-pladsen blev Ringduen både set og hørt, og et par Sanglærker fandt tiden inde til at underholde os med deres fortryllende glade sang fyldt med lystige triller og fløjt.

Pludselig ankom en kæmpeflok Bramgæs ind fra vest. De snakkede lystigt, fandt et sted at lande, men der var megen uro i flokken, og på grund af den stærke blæst, havde vi så en stor fornøjelse af deres 2-3 overflyvninger i meget lav højde. Ind imellem kom mindre flokke af Grågæs også ind til landing.

Det var efter børnenes udbrud at dømme en stor oplevelse, for dem at opleve de ca. 800 Bramgæs så tæt på.

Foto viser, da Bramgæssene kom til indflyvning første gang. Alle blev åbenbart så betaget, at ingen sansede at tage foto, da de kom lavt hen over vore hoveder.

Nu var det tid for en tur i skoven. På stien langs rørskovens hørtes både Blåmejse, Musvit og Gærdesmutte, og mange fik også set en lille flok på 4-6 fugle af denne art, da de fra rørskoven strøg lavt over stien og ind i krattet.

En Rødhals blev også spottet på dens vej ind i krattet.

På et tidspunkt skulle vi ind over et stykke mark med højt græs, hvor vi fulgte dyrenes trædestier. Her gik der sport i at finde spor. Det lykkedes at finde spor efter både Rådyr såvel som Dådyr. Ved at følge bækken, kunne det tydeligt ses, hvor dyrene havde deres "vandingshul", og hvor de passerede de stejle sider langs bækken.

En Solsort følte sig forstyrret af alle de os, der kom snigende langs skovbrynet, og fløj længere ind i skoven alt imens den udsendte sit advarselssignal.

Vandreturen havde pause ude ved strandkanten, hvor børnene, som de jo altid har, havde det sjovt med stenkastning i vandet.

Der blev dog også tid til at kigge fugl, og al opmærksomhed blev igen kastet på fuglene, da der pludselig kom en Blå Kærhøg han sejlene i flugt over strandengen langs skovbrynet. Den var tydeligt ude på rov, for at finde lidt frokost. Under al kiggeriet efter den flotte Blå Kærhøg, passerede også en lille flok Stillits og lidt senere også en flok Tornirisk.

Et sidste kig ud over vandet gav både Edderfugl og Hvinand.

I det fjerne hørtes en Gulspurvs genkendelige sang, når den tæller til syv. På vej tilbage mod skoven, fandt vi også Gulspurven, der sad så flot i toppen af en stor busk.

Igennem skoven var der ikke det store fugleliv, men der blev både set og hørt Bogfinke og Gråkrage samt en lille flok stære over infocenteret.

Så var det tid for indtagelse af madpakken. Og der findes nok ikke bedre sted at gøre det, end i denne pragtfulde overdækkede "lade".

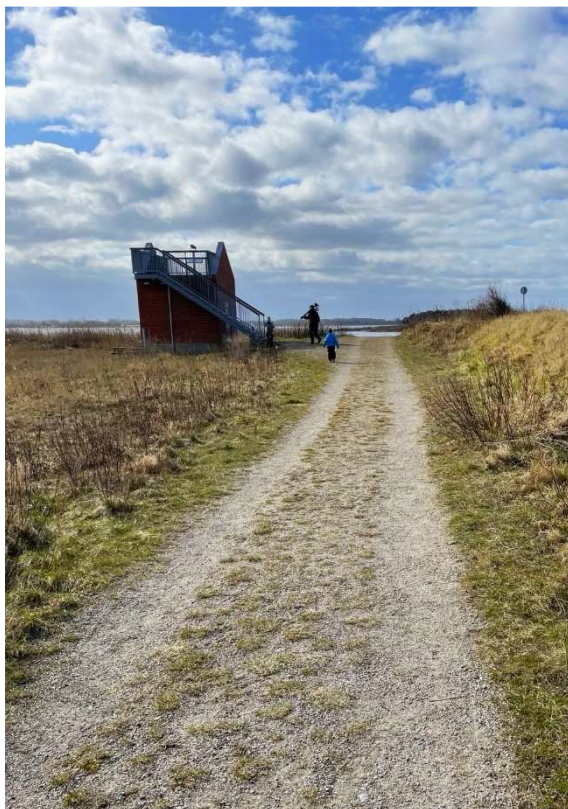
Børnene var hurtige til at fortære maden, og de kunne så spille vendespil (paptallerkenerne på foto), eller de kunne afprøve den fine info afdelings mange knapper. En fantastisk flot udført, fyldt med rigtig megen information om reservatet og de dyr/fugle, der holder til her.

Der er mange muligheder for at trykke på knapper, hvor efter der kommer både lyd eller video samt en lampe der lyser, så børnene kunne se, hvor det er mest sandsynligt at finde den pågældende fugl eller dyr.

Vi sender alle sammen mange venlige tanker til Aage V. Jensens Fonde, for at have købt og etableret dette reservat, og for at have givet publikum de mange muligheder for at blive informeret godt om dets natur og fauna.

Men nu blev det tid til en vandretur ud gennem strandengen til det gamle pumpehus, som er lavet om til fugletårn.

Det var en lang og blæsende tur ud mod tårnet. På stien derud blev set Hvid Vipstjert.

I en af strandengens vandhuller blev spottet Gravand, Skeand, Krikand, Gråand Pibeand.

I luften boltrede sig flere Viber, og de gav sig til kende med deres velkendte stemme.

I Lagunen blev fra tårnet spottet både et par Strandskader samt en Stor Skallesluger.

En siddende Tårnfalk blev spottet i det fjerne, og så måtte teleskoperne igen på arbejde.

Tårnfalken sad på en hegnspæl og fortærede sit bytte. På børnenes udtryk og megen tale herom,

kunne det ikke tydes anderledes, end at det havde været en stor oplevelse.

Teleskoperne var hele dagen i brug, for at se mange fugle så tæt på som muligt.

Det er så dejligt, når man ser børnenes glæde over at få øje på fuglene, kigge dem grundigt ud, for så at meddele alle andre, at man har set dit eller dat, af de særlige kendetegn, som man har lært. Det lover godt for antallet af fremtidens fuglekiggere.

Endnu en dejlig **Ørneklubtur** er slut. Havørnen glimrede igen ved sit fravær, men vi så Blå Kærhøg han, og det er også lidt af et scoop.

Vi glæder os allerede til **lørdag den 13. april kl. 10**, hvor vi skal besøge Lisbeth.

Lisbeth vil fortælle, **hvordan man kan gøre en have god for fugle**.

Og det kan absolut ikke udelukkes, at der også bliver mulighed for at se mere ringmærkning.

Fredag den 16. maj kl. 18.30 afholder vi **Nattergaletur**, hvor vi forsøger at finde et godt sted, så vi på vandreturen forventeligt kan høre en nattergal – eller gerne flere.

Der bliver til alle arrangementer sendt personlig invitation til alle Ørneklubmedlemmer.